

"Ieși-a semănătorul să semene sămânța sa. Și semănând el, una a căzut lângă drum și a fost călcată cu picioarele și păsările cerului au mâncat-o. Și alta a căzut pe piatră, și, răsărind, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală. Și alta a căzut între spini și spinii, crescând cu ea, au înăbușit-o. Și alta a căzut pe pământul cel bun și, crescând, a făcut rod însutit. Acestea zicând, striga: Cine are urechi de auzit să audă. Și ucenicii Lui Îl întrebau: Ce înseamnă pilda aceasta? El a zis: ... : Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu. Cea de lângă drum sunt cei care aud, apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva, crezând, să se mântuiască. Iar cea de pe piatră sunt aceia care, auzind cuvântul îl primesc cu bucurie, dar aceștia nu au rădăcină; ei cred până la o vreme, iar la vreme de încercare se leapădă. Cea căzută între spini sunt cei ce aud cuvântul, dar umblând cu grijile și cu bogăția și cu plăcerile vieții, se înăbușă și nu rodesc. Iar cea de pe pământ bun sunt cei ce, cu inimă curată și bună, aud cuvântul, îl păstrează și rodesc într-o răbdare." (Luca 8, 5-15)

Să fim cu luare aminte la tot ce purtăm în suflet, la tot ce ne vine în minte, la tot ce simțim în inimă, la toată viața noastră launtrică. Să fim cu luare aminte și să căutăm să scoatem din sufletul nostru, încet, cu răbdare, tot ce nu se potrivește cu voia lui Dumnezeu (spinii): să scoatem din sufletul nostru plăcerile, să scoatem din sufletul nostru dorința de îmbogățire, să scoatem din sufletul nostru dorința de mărire și orice lucru pe care știm că nu-l binecuvântează Dumnezeu și atunci ne pregătim o inimă curată, o inimă bună, care, primind cuvântul lui Dumnezeu aduce rod cu răbdare. Ce fel de rod? Găsim în Epistola către Galateni o înșirare de lucruri bune pe care le lucrează în sufletul omului Duhul Sfânt: pe care le pomenește Sfântul Apostol Pavel zicând: „**Roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă răbdarea, bunătatea, facere de bine, credința, blândețea, înfrânarea**”. Aceste nouă lucruri bune alcătuiesc rodirea Duhului Sfânt. Deci, dacă se seamănă în sufletul nostru cuvântul lui Dumnezeu trebuie ca sufletul să ajungă la aceste lucruri bune.

Noi ne-am obișnuit cu gândul că sunt patru feluri de pământ pe care le pomenește Domnul Hristos și le înțelegem cumva ca fiind în afară de noi. **În realitate, o dată poate fi omul ca pământul bătătorit, nepăsător față de cele bune, altă dată același om poate să fie bucuros față de cuvântul lui Dumnezeu, să-l primească cu bucurie, poate să fie omul și împresurat de spinii plăcerilor, ai dorinței de înăbușare și de slavă deșartă de la oameni, poate să fie același suflet cândva și mai multă vreme cu inimă bună și curată și să și rodească.**

Ce trebuie să avem noi în vedere este aceasta: să ne cercetăm pe noi înșine, să vedem ce lucrare are sămânța cea bună în sufletul nostru și să avem grijă să nu băgăm în sufletul nostru și semințe care nu sunt bune cum ar fi neghinele. Să băgăm de seamă să nu aducem în sufletul nostru aluatul fariseilor și al saducheilor a căror învățătură ne depărtează de Dumnezeu. A zis Domnul Hristos: „**Luați aminte și feriți-vă de aluatul cărturarilor și al fariseilor și al saducheilor**” și când ucenicii au gândit că e vorba de aluatul pâinii, Hristos le-a spus că nu e vorba de aluatul pâinii, ci de învățătura fariseilor și a saducheilor. Deci **sunt și semănături rele care ne învață altceva decât ceea ce trebuie** chiar dacă nouă nu ne vine să credem că nu au dreptate cei care ni le pun înaintea. **Să nu primim în sufletul nostru astfel de semănături, să ne bucurăm de ceea ce ne dă Sfânta noastră Biserică, să ne bucurăm de gândurile de la sfințele slujbe, să căutăm să aducem în sufletul nostru învățătura Domnului nostru Iisus Hristos, s-o primim cu inimă curată și bună și să aducem rod într-o răbdare, să înmulțim binele din lumea aceasta, începând cu binele din sufletul nostru și atunci, cu ajutorul lui Dumnezeu, vine împărăția lui Dumnezeu în noi și în mijlocul nostru.**

Să ne rugăm lui Dumnezeu să ne lumineze ca să știm care e sămânța cea bună și să o căutăm, să ne lumineze ca să înlăturăm din sufletul nostru ceea ce stă împotriva rodirii, să ne rugăm Mântuitorului nostru Iisus Hristos să ne dea să fim pământul cel bun, adică inimă curată și bună și să păstrăm în sufletul nostru, prin rugăciunile Maicii Domnului, învățătura cea bună așa cum a păstrat în sufletul ei Maica Preacurată cele ce le-a aflat în legătură cu Domnul Hristos. Și când e vorba să semănăm noi înșine să fim cu grijă să punem în sufletele celor din jurul nostru curaj, nădejde, iubire, răbdare și tot ce înșeninează viața omului, ca și întru aceasta să se preamărească Dumnezeu care ne dă și sămânța și ne ajută și pentru rodire. Amin!

Arhim. Teofil Părăian – "Credința lucrătoare prin iubire" Editura Agaton, 2009

Noi trebuie să fim ca pământul cel bun, pe care, căzând sămânța, a încolțit și a dat roade bune. Despre aceștia Mântuitorul spune așa: Ei sunt aceia care "**aud învățătura și o pricep; aceștia sunt roditori**" (Mt.13,23). Adică: în aceștia rodește cuvântul, pentru ei și pentru alții. Aceștia devin utili și altora. Ceilalți rămân egoiști, închiși în ei și în grijile lor. Nu dintre dânșii se aleg generoșii. Nu acești creștini sunt cei mai activi în viața socială, în lucrările obștești, în interesul pentru aproapele.

Cei ce sunt pământ bun sunt cei cu inimă bună, cei cu inima curată. Acesta este terenul cel bun: inima bună, inima curată, prin urmare dragostea. **Dragostea de oameni și credința în Dumnezeu, acesta este terenul cel bun, pe care căzând cuvântul încolțește și dă roade.** Iar această roadă este omul cel nou (Ioan 3, 3; Rom. 6, 4; II Cor. 5, 17; Efeseni 4, 24), omul acela despre care Sfântul Apostol Pavel spune că are în el "**mintea**" lui Hristos" (II Cor. 10, 5), "simțirea lui Hristos" (Filipeni 2, 5), omul care nu poate fi decât bun.

Ce extraordinară ar fi o societate omenească alcătuită numai din astfel de oameni, în care rodind Cuvântul lui Dumnezeu, să dea roadele bunătății, roadele dreptății, roadele răbdării, roadele dragostei! Un ultim cuvânt aș vrea să mai adaug. De fapt, o ultimă întrebare la care să încercăm să răspundem. **A rostit Iisus această parabolă într-o stare de spirit bună, fericită? Aș crede că a rostit-o mai degrabă trist și dezamăgit. Trist și dezamăgit pentru că sămânța, aruncată de El, numai în a patra parte din pământul pe care a fost semănată a găsit pământ bun, și chiar și pe aceea unele semințe au rodit doar la o treime din capacitatea lor de rodire (Matei 13,8).**

Luni, 16 octombrie – Sf.Longhin sutașul
 Marți, 17 octombrie – Sf.Cuv.Mc.Andrei Criteanul
 Miercuri, 18 octombrie – Sf.Ap. și Ev.Luca
 Joi, 19 octombrie – Sf.Cuv.Ioan de la Rila
 Sâmbătă, 21 octombrie – Sf.Cuv.Mărturisitori Visarion, Sofronie și Sf.Mc.Oprea; Sf.Pr.Mărt.Ioan din Galeș și Moise Măcinic din Sibiel

Miercuri, 18 octombrie – Sf. Luca, marele Apostol și Evanghelist, era grec de neam, și s-a născut în Antiohia cea mare a Siriei, creștinându-se de tânăr. Moștenitor al înțelepciunii grecești, Sf.Luca deprinsese și meșteșugul **tămăduirii bolilor** și s-a dovedit și un **iscusit zugrav de icoane**. A înțeles cuvântul pe care-l propovăduia Hristos, precum și chemările vremii sale către "**Dumnezeul cel necunoscut**."

În căutarea sa, el s-a făcut ucenicul Sf.Ap.Pavel, care a fost astfel, "luminătorul" său pe calea Domnului.

Întâlnirea lui cu Pavel a avut loc, la Troas, către anul 50. La rândul său, Sf.Pavel l-a ales să-i fie însoțitorul și tovarășul de lucru la răspândirea Evangheliei. Sfântul Luca a devenit astfel "**doctorul prea iubit**" al Apostolului (Col. 4, 14), acela care-l **însoțea și lua însemnări din marele călătorii** evanghelice ale dascălului sau, iar după arestarea Apostolului, tot el a fost acela care l-a însoțit și în prima lui călătorie la Roma "**la judecata Cezarului**." Din însemnările lui și din multe alte izvoare, Sf.Luca ne-a lăsat două cărți din Noul Testament, drept mărturisire a credinței sale în Hristos: **o Evanghelie și Cartea Faptele Apostolilor**, amândouă închinată "**prea alesului Teofil**", un înalt dregător al vremii sale, care crezuse în Hristos.

După moartea Apostolului, întâmplată după a doua arestare a lui Pavel la Roma, sub Nero (29 iunie 67), Sf.Luca a **propovăduit Evanghelia în Macedonia și Dalmația, dar mai ales în Grecia**. A murit în cetatea Teba, din Beotia Greciei, la adânci bătrâneți, în vârstă de **peste 90 de ani**.

A zugrăvit icoana Sf. Născătoare de Dumnezeu, ținând în brațe pe Domnul nostru Iisus Hristos, cu meșteșugul zugravilor "în ceară" și că, zugrăvind și alte două icoane la fel, Evanghelistul le-a dus la Maica Domnului, să vadă dacă Îi sunt plăcute, și aceasta a zis: "**Darul Celui născut de Mine să fie cu ele!**" Sfântul Luca a mai făcut, de asemenea, și **icoanele Sfinților Apostoli Petru și Pavel**. <http://ortodoxism.ro>

2017 – Anul comemorativ Justinian Patriarhul și al apărătorilor Ortodoxiei în timpul comunismului

"Fericii cei prigoniți pentru dreptate, că acelora este Împărăția Cerurilor" (Fericirea a 8-a)

Pr. Ioan Negruțiu (+ 22.10.2003) - Născut la 9 iulie 1915, în satul Borșa, comuna Săcădat, județul Bihor, din părinți agricultori. S-a confruntat, de la vârsta cea mai fragedă, cu greutățile vieții pământești. Rămași **orfani de mamă și apoi de tată**, cei **cinci copilași** ai familiei Negruțiu au crescut sub purtarea de grijă a lui Dumnezeu și sub oblăduirea plină de dragoste a surorii mai mari. Clasa I primară a frecventat-o în satul natal însă, din pricina sărăciei, **a mers la școală numai la începutul și la sfârșitul anului școlar**. Învățătoarea i-a observat calitățile și l-a înscris la un orfelinat din Oradea, unde a beneficiat de bursă. Studiile secundare le-a urmat în cadrul **seminariilor teologice din Edineț (Basarabia) și "Sf.Andrei" din Galați**. Între anii 1934 și 1938 a studiat la **Facultatea de Teologie din București**, iar apoi a urmat cursurile **Seminarului Pedagogic Universitar**, pe care le-a absolvit în anul 1942. În același an a fost hirotonit diacon și **preot celib** de către **episcopul martir Nicolae Popoviciu al Oradiei**, care l-a numit **profesor la școlile confessionale din orașul Beiuș**. Aici a activat din 1945 și până în **1948, când a fost arestat și închis în beciurile Securității din Oradea**. Procesul a fost judecat la Cluj, preotul Ioan Negruțiu fiind **condamnat ca "dușman al poporului"** la **10 ani de muncă silnică**. După ispășirea pedepsei, a fost eliberat, dar nu peste mult timp a fost arestat din nou. În total, a făcut **16 ani de închisoare la Aiud, Cluj, Gherla, Jilava și Canal**. În anul 1957, aflat la Canal, părintele Negruțiu a avut **un vis care l-a urmărit, prin semnificația lui adâncă**, în toți anii de suferință de mai târziu. "**Urca cu mare greutate Golgota. Obosit, plin de sudoare, târându-se pe pietrele colțuroase, ajunse în vârful Căpățâni, la picioarele celor trei cruci. Abia ridicându-și ochii, cu teamă și cutremur, spre cei trei crucificați, rămase uimit și cuprins de tulburare, neînțelegând ceea ce vede. Numai Domnul Iisus Hristos era pe Crucea Sa; cei doi tâlhari nu erau prezenți. – Doamne, strigă părintele Ioan, ai rămas singur pe Cruce! Nimeni nu e lângă Tine să Te însoțească în această răstignire care nu se mai termină? – Nimeni, Ioane, îi răspunde Domnul Hristos de pe Cruce. – Doamne, iartă-mă dacă îndrăznesc să Te rog să mă primești și pe mine pe una din cruci, să fiu și eu cu Tine! Să nu mai fii singur! – Ioane, te primesc! Suie-te! Întinde-ți mâinile pe cruce! – Doamne, pe care să mă sui, pe cea din stânga sau pe cea din dreapta Ta? Pentru osândă sau pentru mântuire? – Ioane, acum înțelesul nu mai e ca în Vinerea Răstignirii. Suie-te pe care vrei. Pe cruce să fii, lângă Mine! Ridicându-se din genunchi, se îndrepta spre una din cruci. Dar trecând pe lângă picioarele Mântuitorului, se lovi ușor cu cotul de genunchiul Lui însângerat. Un fior îl străbătu din creștet până în tălpi și se trezi în sudoare și suspinând. Mântuitorul, iubindu-l, îl chema alături de El, în jertfa de ispășire**". A doua zi a fost eliberat, dar imediat a fost preluat de o dubă a Securității, care l-a dus în lagăr. Visul s-a împlinit și părintele a purtat mai departe crucea suferinței. Nu peste mult timp, părintele Ioan **a refuzat propunerea patriarhului Justinian de a fi scos din lagăr**, preferând să pătimească în continuare, **pentru a-i întări pe frații de suferință**. Trimis, cu **domiciliu forțat, la Rubla, în Bărăgan**, preotul martir Ioan Negruțiu a avut **puterea să transforme o casă păraginită în biserică și să o târnoască**. Din păcate, misiunea începută aici a fost întreruptă brutal **în anul 1958, când a fost arestat din nou, condamnat și închis la Aiud**. Asupra sa fuseseră găsite mai multe scrisori, între care se aflau și unele poezii ale poetului Radu Gyr, alt "veteran" al închisorilor comuniste. **După decretul din 1964, preotul Ioan Negruțiu a fost eliberat și a avut posibilitatea de a-și valorifica talanții** cu care l-a înzestrat Dumnezeu atât pe tărâm pastoral ca preot paroh, duhovnic și predicator iscusit, dar și în administrația bisericească. La data de 1 ianuarie 1982, preotul Ioan Negruțiu a fost transferat din postul de redactor principal la editura Mitropoliei Banatului în postul de preot duhovnic la **Mănăstirea Timișeni Șag**. S-a stins din viață la data de 22 octombrie 2003 și a fost înmormântat în cimitirul mănăstirii. www.cuvantul-ortodox.ro

Duminică	15 octombrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Pilda semănătorului) - Pr.Ticu
Duminică	15 octombrie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Ticu
Luni	16 octombrie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli - Pr.Ticu
Marți	17 octombrie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	18 octombrie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Joi	19 octombrie		
Vineri	20 octombrie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	20 octombrie	17 - 18	- Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	21 octombrie	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Ticu
Sâmbătă	21 octombrie	17 - 18	- Vecernia duminicii a 23-a după Rusalii - Pr.Dragoș
Duminică	22 octombrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea demonizaților) - Pr.Dragoș
Duminică	22 octombrie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Dragoș